

Το φιλοξενόμενο ποδήλατο

Βρίσκομαι στο γκαράζ μαζί με το τρίκυκλο του μπ και περιμένω να με πάρει η κάτοχός μου πίσω. Μου παρουσιάστηκε: “Καλώς ήλθες. Με λένε Buck και είμαι ο καλύτερος φίλος του μπ.” Το ρωτώ: “Καλώς σε βρήκα. Πως περνάς με το μπ;” — “Μια χαρά, μολονότι πάντα νομίζει ότι έχει δίκιο και βρίζει τους τενεκεδούχους: συξνά φρενάρω. Αφού με φροντίζει καλά, δεν παραποινέμαι.”

Το μπ με περιποιήθηκε εδώ και κάποιες μέρες. Πρώτα με καθάρησε με λάδι και μου έβγαλε τα κολλητά του περασμένου αιώνα. Μετά μου έβγαλε τη σέλλα για να την καθαρήσει και να τη λαδώσει. Από κάτω είχε πανιάσει: το μπ μου είπε πως θα βγάλει το πάνα. Διηγείται η σέλλα:

Έβγαλε το πάνα με σπόγγο τον οποίο μετά πέταξε στα σκουπίδια. Μετά με καθάρησε με άλλο σπόγγο: το απόλαυσα. Ζέσταινε το φούρνο με 60 βαθμούς, με λάδωσε γερά και με τύλιξε για να μπώ στο φούρνο για ένα τέταρτο.

Ένωσα το λάδι ισχώριζε μέσα μου, να μαλακώσω, τι τρυφερή συναίσθηση. . .

Το κμμ ρώτησε εάν τούτη διαδικασία έκανε καλό στη σέλλα. “Και βέβαια”, του απάντησε το μπ, “εισχωχρά το λάδι μέσα και το δέρμα μαλακώνει. Το δέρμα θέλει τέτοιο λάδωμα κάποτε, τό’χω ξανακάνει με τα δερμάτινα μου παντελόνια.” — “Χμμ, γιάυτό κρατάνε ακόμη;” — “Ακριβώς. Σου προσέφερα αρκετές φορές να το κάνω και με τα δικά σου. Αφού δεν το ήθελες, να τις τρύπες. . .”

Μ'έβγαλε το μπ για να δεί μήπως θέλω κι άλλο λάδωμα, με τα χέρια του εξέτασε την περιφάνεια μου και αποφάσισε να με λουτρώνει με τσόχο για να γυαλίσω σαν καινούρια.

“Θα με ξαναβάλεις στο ποδήλατό μου;” παρακάλησα το μπ. “Αμέσως”, απάντησε. “Να το κουβαλήσω έξω για να απολαύσει τον ήλιο.” Συνεχίζει το ποδήλατο.

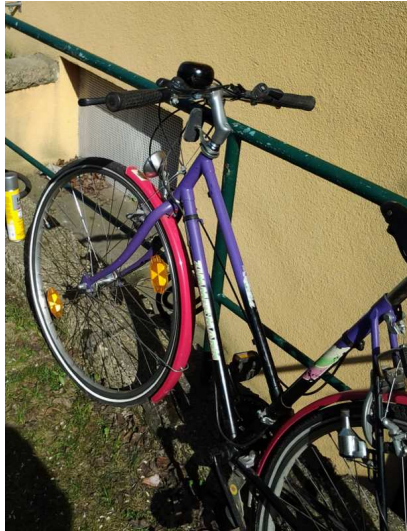
Βαρία είμαι, και επιτέλους με κουβάλησε έξω από το σκοτεινό υπόγειο. Να τη σέλλα, τι όμορφη φαίνεται. . . Στερέωσε τη σέλα και με άφησε στον ήλιο, ενώ καθάρησε τις ακτίνες στη μπροστινή μου ρόδα.

Φάνηκε ένας πανέμορφος άνδρας στο μπαλκόνι. “Τι γίνεται; Προχωράς;” Το μπ τον παρακάλησε να έρθει, εάν ήθελε, γιατί η σέλλα θέλει άλλο σφίξιμο βίδας. Έρθε, κοιτούσε με το απερίγραπτο του χαμόγελο, και ρώτησε: “Πούντο εργάλειο;” και την έσφίξε γερά. “Σευχαριστώ πολύ, είσαι το καλύτερο μέρος του μόριου!” χάρηκε το μπ. *Τι μόριο;! Δεν κατάλαβα!* Θα ρωτήσω το μεγάλο Buck αν το ξέρει.

Με ανέβηκε το μπ και δοκίμασε ικανοποιημένο τη σέλλα. “Μάλιστα, νιώθει σαν καινούρια. Για τέτοια κάνει ο κωλόφουρνος. Είδες τη σέλλα πρίν μπει; Την αναγνωρίζεις;” Ναί, εντυπιαζόταν λιγάκι και ρώτησε αν λειτουργεί πάντα έτσι. “Ως αφορά τα παντελόνια, να αγοράσουμε ειδικό λάδι;” Ναί, ωραία.

“Δεν μου αρέσει το ποδήλατο καθόλου”, παρατήρησε. Το μπ απάντησε ότι η κάτοχός μου θα με πάρει πίσω σε λίγο. Για να με παρηγορεί έφερε το

Kettenspray mit Pfiff¹ και ένα σεντόνι. Μου ανακοίνωσε ότι τούτο το σπράϋ θα κάνει καλά στην αλυσίδα.

Ευχτυσισμένο είδα τον γαλανό ουρανό, άκουσα τα πουλιά, ονειρεύομαι να με πάει η κάτοχός μου ποδηλασία. Ζέσταινα στον ήλιο και χαρόμουν τρομερά.

Μια στιγμή το μπ κρύωσε, με πήγε στο γκαράζ και μας ευχόταν ό,τι επιθυμηθούμε. Έφερε μέσα τα εργαλεία και κλήδωσε την πόρτα. Πάλι ανάμεσά μας. Ντρεπόμουν να ρωτήσω Buck περί ποιάς έννοιας της λέξης μόριο πρόκειται. “Χαίρομαι να σε βρώ ευτυχισμένο”, άκουσα. “Δεν ήρθε η κάτοχός σου να σε δει για βδομάδες. Σε άκουσα να χαρείς. Το κμμ μήν το πάρεις σοβαρά, είναι καλό παιδί. Ζει μαζί με το μπ για πέρα από μία δεκαετία σα μόριο· δυο άτομα εννωθήκανε σε μόριο.” Ξαφνιάστηκα· πως να εννωθούνε δυο άνθρωποι σε μόριο· Και πως να ξαναβρούνε το συνάτομο; Τα επιτρέπει τέτοια η φυσική· “Χμμ, πως το εννοείς; Να εννωθούνε κατά το φυσικό ορισμό; Αν είναι δυνατό...” Γέλασε, μα γέλαγε τόσο όσο γέλασα κι εγώ. “Άχαχα-χαχα, αναφέρεσαι την αναπαραγωγή; Μήν ανησυχείς, εγώ είμαι μοναδικό κατασκευασμένο, δε θέλω δικά μου παιδιά. ΑΧΑΧΑΧΑΧΑ!”

¹Σπράϋ που προστατεύει την αλυσίδα χωρίς λαδερά συστατικά· πανάκριβο και καλό.

Μμμμ, οι άνθρωποι αναπαράγονται, σωστά! Θυμάμαι την κάτοχό μου που είχε γεννήσει αγόρι. “Δεν ήξερα γι’αυτό. Και τι σημαίνει το μόριο σε τέτοια;” Ντρέπομαι να τα ξαναλέω.

“Ανάμεσα στους θεούς αρχαίων, υπάρχει ο Έρως· τρομερός, όμορφος, και απόλυτος κατά την κατάληψη ερωτευμένης ξανακούσει;;” Όχι, πήγα σχολείο στο Μόναξο. Κατακόκκινα ντρεπόμουν. “Λοιπόν, τούτος ο Έρως, που σήμερα λέγεται έρωτας, τρελαίνει τους ανθρώπους. Ερωτεύονται, θέλουνε να κτήσουνε την ή τον ερωτευμέν_η/ο, να τον καταφάνε. Για να γίνει ο έρωτας, χρειάζεται ένα μόριο, που κανονικά το έχει ο άντρας. Όταν κάνουν έρωτα, γίνονται παιδιά. Άρα, τι έκανε η κάτοχός σου πρίν γεννήσει;”

Σιωπηλά σκεφτόμουν. Είχα πάει στη Γαλλία, όπου οι άντρες κάνανε κομπλινέντα στις γυναίκες, η ατμόσφαιρα ήτανε χαλαρή, αλλά για τον έρωτα μαθαίνω από ένα τρίκυκλο...

“Και γιατί το μπ λέει το καλύτερο μέρος μόριου; το συνάτομό του”, τολμούσα να ρωτήσω. “Επειδή το αγαπά πάρα πολύ· όπως ένας άντρας λέει το καλύτερο μισό μου τη σύζυγό του. Εάν το μπ ή το κμμ λείπει για ταξίδι, μένει ένα συνάτομο σπίτι.”

Νομίζω ότι κατάλαβα· και τα δυο ζούνε ξεχωριστά για κάποιες μέρες, κι όταν συνεννώνουνε χαίρονται πάρα πολύ. Πέρα από τους νόμους θετικών επιστήμεων, ξαναβρίσκουνε το κατάλληλο συνάτομο.

Σημ. Ελπίζει το μπ να έκανε χαρά σε ός_ες_ους διαβάσανε το κείμενό του. Διασκέδασαν· Να συνεχίσει το γλωσσοπλαστείο· — Θα το μάθει. Ανεβαίνει το μόριο τα ποτήρια με κρασί στην υγεία όλων!